

Uzasadnienie

W dniu 4 grudnia 2017r., J. W. skierował do Ministerstwa Sprawiedliwości skargę na działanie radcy prawnego M. N.. Skarga w dniu 31 stycznia 2018r. została przekazana przez Ministerstwo Sprawiedliwości do Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W..

W uzasadnieniu skargi wskazano, że radca prawny M. N. naruszył zasady etyki zawodu radcy prawnego, tj. w szczególności art. 10, art. 26 i art. 28 kodeksu etyki radcy prawnego. Skarżący podał, iż radca prawny M. N. działał jako pełnomocnik dwóch klientów, z którymi J. W. pozostawał w sporze – Z. L. oraz Ł. T..

Z treści skargi wynika, że radca prawny M. N. występował jako pełnomocnik Z. L. będącego przeciwnikiem procesowym zawiadamiającego w postępowaniu rozpoznawczym przed Sądem Okręgowym (...) (...) w sprawie o sygn. akt (...) oraz postępowaniu egzekucyjnym o sygn. akt Km (...) prowadzonym przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w (...) J. D.. Zawiadamiający dokonał w dniu 26 marca 2014r. przelewu wierzytelności wynikającej z wyroku Sądu Okręgowego (...) (...) w sprawie o sygn. akt (...) na rzecz Ł. T.. Radca prawny M. N. na podstawie pełnomocnictwa uzyskanego od Ł. T., występował przeciwko swojemu dotychczasowemu mocodawcy – Z. L. o zapłatę kwot zasądzonych ww. wyrokiem. Wezwanie do zapłaty zostało skierowane na adres ul. (...) T. pomimo tego, iż umową sprzedaży nieruchomości Z. L. sprzedał Ł. T., z którym pozostaje od lat w stałych stosunkach osobistych i gospodarczych, o czym radca prawny M. N. z całą pewnością wiedział. Ponadto radca prawny M. N. pozostaje w dalszym ciągu pełnomocnikiem Z. L. w sprawie prowadzonej przeciwko J. W. przez Sąd Okręgowy w (...) XII Wydział Cywilny pod sygn. akt XII C (...).

W ocenie skarżącego działanie radcy prawnego M. N. jest nie tylko sprzeczne z zasadami etyki radcy prawnego lecz również mogło, chociażby w sposób nieświadomy, przyczynić się do stworzenia dowodów, którymi posłużył się Ł. T. w postępowaniu przed Sądem Okręgowym (...) (...) I Wydział Cywilny w sprawie o sygn. akt I C (...).

Postanowieniem z dnia 23.09.2019r., Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego (...) (...) W. wydał postanowienie o umorzeniu dochodzenia, ponieważ materiał zgromadzony w sprawie nie dał podstaw do złożenia wniosku o ukaranie radcy prawnego M. N.. W ocenie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego materiał dowodowy sprawy nie wskazuje, aby pomiędzy Ł. T. a Z. L. zachodził konflikt interesów. Należy uznać za prawdziwe wyjaśnienia złożone przez radcę prawnego M. N., iż wezwanie skierowane w imieniu Ł. T. do Z. L., było wysłane za zgodą, wiedzą a nawet na prośbę tego ostatniego.

Z rozstrzygnięciem Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego nie zgodził się skarżący i wniósł w dniu 24.10.2019r. zażalenie na postanowienie z dnia 23.09.2019r. o umorzeniu postępowania. Skarżący zarzucił w nim, iż nie zgadza się z rozstrzygnięciem. Wskazał jednocześnie, iż w sprawie nie został przesłuchany radca prawny M. N. i w związku z tym brak jest podstaw do przyjęcia, iż nie popełnił on przewinienia dyscyplinarnego.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny ustalił następujący stan faktyczny:

Radca prawny M. N. występował jako pełnomocnik Z. L. będącego przeciwnikiem procesowym zawiadamiającego w postępowaniu rozpoznawczym przed Sądem Okręgowym (...) (...) w sprawie o sygn. akt (...). Zawiadamiający dokonał w dniu 26 marca 2014r. przelewu wierzytelności wynikającej z wyroku Sądu Okręgowego (...) (...) w sprawie o sygn. akt (...) na rzecz Ł. T.. Radca prawny M. N. na podstawie pełnomocnictwa uzyskanego od Ł. T., występował przeciwko swojemu dotychczasowemu mocodawcy – Z. L. o zapłatę kwot zasądzonych ww. wyrokiem.. Ponadto radca prawny M. N. pozostaje w dalszym ciągu pełnomocnikiem Z. L. w sprawie prowadzonej przeciwko J. W. przez Sąd Okręgowy w (...) XII Wydział Cywilny pod sygn. akt XII C (...).

Dowód: - Zawiadomienie z dnia 27.12.201r. – k.1-7,

- Protokół przesłuchania J. W. wraz z załącznikami – k. 16-17

- Wyjaśnienia radcy prawnego M. N. – k. 74-75

- Pozew Z. L. przeciwko J. W. ze wskazaniem świadka Ł. T. – k. 105,107-108

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny zważył:

W oparciu o zebrany w sprawie materiał dowodowy oraz ustalony stan faktyczny Sąd uznał, że zażalenie skarżącego nie zasługuje na uwzględnienie, wobec czego Sąd postanowił na podstawie art. 74¹ pkt 1 ustawy z dnia 06.07.1982r. o radcach prawnych w zw. z art. 437 § 1 k.p.k. oraz art. 465 § 1 i 2 k.p.k. utrzymać w mocy postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. z dnia 23 września 2019r. o umorzeniu dochodzenia w sprawie o sygn. akt RD 23/18.

W ocenie Sądu skarżący nie wykazał aby radca prawny M. N. dopuścił się popełnienia przewinień dyscyplinarnych polegających na naruszeniu postanowień Kodeksu Etyki Radcy Prawnego. Sąd popiera stanowisko Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego, z którego wynika, że materiał zgromadzony w sprawie nie dał podstaw do złożenia wniosku o ukaranie radcy prawnego M. N.. Z dokumentów zgromadzonych w sprawie nie wynika, aby pomiędzy Ł. T. a Z. L. zachodził konflikt interesów.

Jak ustalono radca prawny M. N. skierował w dniu 5.06.2015r. w imieniu Ł. T. wezwanie do Z. L. o zapłatę kwot zasądzonych w wyroku Sądu Okręgowego (...) (...) w sprawie o sygn. akt (...), w której to sprawie radca prawny M. N. był pełnomocnikiem Z. L.. Wezwanie to było incydentalne a na jego podstawie nie został wszczęta egzekucja komornicza. J. W. sprzedał wierzytelność Ł. T. a ten był związany ze Z. L.. Radca prawny M. N. znał zarówno p. T. jak i p. L.. Co istotne w sprawie, już po wysłaniu przedmiotowego wezwania do zapłaty, Ł. T. występował jako świadek z wniosku Z. L. w sprawie zawisłej przed Sądem Okręgowym w (...) w sprawie o sygn. akt XII C (...). Skoro Z. L. i Ł. T. pozostawali w dobrych relacjach a wezwanie skierowane w imieniu Ł. T. do Z. L., było wysłane za zgodą, wiedzą a nawet na prośbę tego ostatniego, to nie można przypisać radcy prawnemu działania na płaszczyźnie konfliktu interesów pomiędzy klientami.

Sąd przychyliła się również do stanowiska Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego co do zarzutu nie stawienia się w celu przesłuchania w charakterze obwinionego i nie usprawiedliwienia swojej nieobecności, pomimo odebrania przez pracownika Kancelarii wezwania w dniu 12.12.2018r. pod adresem wskazanym jako adres do korespondencji. Ww. wezwanie nie zostało odebrane bezpośrednio przez radcę prawnego M. N., natomiast w odpowiedzi na wezwanie z dnia 17.10.2018r. do złożenia pisemnych wyjaśnień, dokonał on wyczerpującego opisanie sprawy i okoliczności skierowania wezwania do zapłaty z dnia 5.06.2015r. W związku z powyższym postawa radcy prawnego M. N. nie wykazuje braku współpracy z organami samorządu (...) (...) W..

Sąd zwraca również uwagę, iż na podstawie zgromadzonego materiału Skarżącemu w żaden sposób nie można przypisać statusu osoby pokrzywdzonej.

Mając na uwadze powyższe, Sąd orzekł jak w pkt I postanowienia.

Wobec utrzymania w mocy zaskarżonego postanowienia o umorzeniu postępowania dyscyplinarnego, Sąd orzekł w pkt II postanowienia o obciążeniu kosztami postępowania dyscyplinarnego w łącznej kwocie 1 000,00 zł, Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W., zgodnie z art. 70⁶ ust. 2 zd. 2 ustawy z dnia 06.07.1982r. o radcach prawnych.

Zgodnie z art. 426 § 1 k.p.k. w zw. z art. 74¹ pkt 1 ustawy z dnia 06.07.1982r. o radcach prawnych od niniejszego postanowienia Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. nie przysługuje środek odwoławczy.